

Jag hittar ingen logisk övergång till nästa fråga, men här är den: Är låten "Två ölkuponger" tillägnad puben Kings Table på Sveavägen i Stockholm?

Den är åtminstone topprepresentanten för den typen av etablissemang. Vi kanske ska framhålla att vi haft väldigt lite kontakt med sådana ställen senaste tiden och istället spelat på supertrevliga scener såsom Katalin i Uppsala, Pipeline i Sundsvall och Musikhuset i Gävle och många fler. Vi är oxå spända på att se hur det går för nystartade Spikklubben i Uppsala, förutsättningarna är lovande. *Björn:* Skulle vilja tillägga här att det inte var Kings Table som krog som var det stora problemet, utan dom klåparaktiga "klubbar" som försökte ordna spelningar där.

Som visälskare är "Miss Imbecill" en personlig favorit mitt bland alla tvåtaktsstänkare. (Och allra bäst är såklart textraderna "Så låg var aldrig reporäntan".) Har ni kört den live nån gång? Och så vill läsarna såklart veta vem som stått som inspiration till texten. Ni får maskera max två bokstäver i namnet.

Vi har kört den live en gång. Då var det en fullbandsversion som vi hade tankar på att även spela in. Vi fick dock aldrig till ett helbandsarrangemang som gjorde den rättvisa, så vi beslöt oss för att låta den sitta där under sin korkek och lukta på blommorna. Låten handlar inte om en specifik person utan mer generellt människor som älskar ljudet av sin egen röst. *Björn:* Jag har alltid känt mig träffad av den. *räcker upp handen*

Jo, vem har inte låtit käften gå före förståndet för många gånger, hehe. Ni båda har ju bland annat i er gamla julkalender på Facebook och andra sammanhang visat att ni är lika vassa på att lira akustiskt som att lira elektriskt. Det finns inga planer på att bilda en visduo och faktiskt ge även den genren en rejäl chans?

Jo, eller inte visduo kanske men ett akustiskt projekt utan tvåtakt ligger och skramlar i kakkburken. Vi hoppas på att inleda samarbete med människor som spelar andra instrument än trummor, bas och gitarr.

Dragspel, tvärflojt och tin whistle. Blir prima.

Nu blir det politik igen. Rent musikaliskt är "Fantasifosterland" en av era bästa låtar. Textmässigt är den väl målrad med något för

breda penseldrag för min smak. (Även om punken såklart aldrig varit känd för att vara textnyansernas musikgenre.) Visst, det är störande med folk som idylliserar allt som har med "förr i tiden" att göra och bilden av ett Astrid Lindgren-land är såklart i flera stycken överdriven, men samtidigt – tycker ni att texten har åldrats med värdighet när vi slår Europa-rekord i skjutningar och sprängningar?

Andemeningen i den låten är att det är absurt att kämpa för ett land som aldrig funnits eller åtminstone bara funnits i en enskild persons huvud. Det är fortfarande sant. Att blunda för dom problem som faktiskt finns är inget vi förespråkar. Och inte heller att förlita sig på förenklade och ovetenskapliga lösningsmodeller. Varken nu eller då.

Jag fattar såklart att texten är skriven till SD-svansen på nätet, men jag skulle vilja lyfta frågan om trygghet lite. Jag tycker att den viktiga frågan (att nonchalera folks upplevda otrygghet är elitism och kan rimligen endast göras av folk som antingen bor på betryggande avstånd eller inte har förstånd till annat) har kidnappats av lika delar alarmister och förnekare. Alarmisterna har säkert sin agenda och allt det där, men förnekarna är kanske än mer infantila när de mässar om att det dödliga våldet ligger på en konstant nivå och att vi ska cirkulera. Statistik visar tydligt att fyllskalleorden minskar medan avrättningar på öppen gata ökar. Att fyllskallar slår ihjäl varandra i förortslägenheter är såklart tragiskt, men påverkar inte gemene mans trygghet. Det gör däremot såklart skjutningar i köpcentrum och på pendeltågsstationer i eftermiddagsrusningen. Detta exempel på fördummande offentlig debatt har stört mig länge.

Vi håller med. Polarisering gör inga underverk för kommunikation och problemlösning direkt. Vi hoppas att vi inte bidrar till polariseringen utan skildrar samtiden på ett sätt som inspirerar folk att tänka själva. Problem av den här typen löser man förmodligen bättre med politik, inte identitetspolitik. Men som vi var inne på tidigare har vi ingen lösning att erbjuda.

Mm. En sista fråga på det här temat då, haha. I förlängningen, rent allmänt: Finns det inte en risk att viktiga frågor kvävs av oss inom vänstern bara för att höger troll på nätet vill föra upp dem på dagordningen?

Jo, så är det nog.